

Граховський Олег Олександрович
курсант I курсу факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Токар Андрій Анатолійович
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРОФЕСІЙНА ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА ЯК ФАКТОР ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Діяльність сучасного співробітника поліції безпосередньо спрямована на захист громадян, їх прав і свобод, охорону громадського порядку і громадської безпеки, профілактику злочинів і боротьбу з правопорушеннями. специфіка службової діяльності має суттєвий вплив на психіку і особистісні властивості співробітників, підвищуючи ймовірність розвитку у них ознак професійної деформації. Важливим фактором профілактики розвитку несприятливих особистісних якостей поліцейських, їх професійного та емоційного вигорання, формального ставлення до виконання службової діяльності стає психологічна робота з співробітниками органів внутрішніх справ. Вона є видом морально-психічного забезпечення, який спрямований на формування у поліцейських професійно значущих психологічних якостей особистості, психологічної стійкості і готовності до ефективного виконання службових завдань [1, с. 32].

Проблема психологічної безпеки останнім часом є однією з найбільш актуальних у психологічній науці. Сьогодні сучасне наукове знання про психологічну безпеку, що знаходиться на стадії інтенсивного і багатоаспектного розвитку, акумулюється в науковій картині світу.

Професійна психологічна підготовка в органах внутрішніх справ проводиться психологом підрозділу в системі морально-психологічної підготовки особового складу і спрямована на підвищення психолого-педагогічної компетентності керівного складу, розвиток комунікативної компетентності співробітників і володіння прийомами саморегуляції. Основною метою психологічної підготовки стає вироблення у співробітників поліції психологічних знань, умінь і готовності до успішного подолання психологічних труднощів службової діяльності в інтересах підвищення ефективності виконання своїх посадових обов'язків [2, с.134].

Як показує аналіз, до основних завдань психологічної підготовки співробітників відносять вивчення і формування наступних характеристик: необхідних психологічних знань для адекватної оцінки і обліку негативних психологічних факторів в процесі оперативно-службової діяльності; професійно-важливих психологічних якостей (емоційна стійкість, спостережливість, пам'ять, мислення, увагу та ін.); психологічної стійкості в процесі подолання труднощів професійної діяльності, в тому числі в екстремальних умовах; психологічної готовності до застосування вогнепальної зброї; вміння використовувати психологічні прийоми для підвищення ефективності вирішення оперативно-службових завдань.

Основною формою морально-психологічного забезпечення в поліції є морально-психологічна підготовка, що є самостійним видом навчання співробітників. Організація і проведення морально-психічної підготовки ґрунтується на принципах цілісного педагогічного процесу, який передбачає розробку таких системних елементів, як: мета, завдання, програми, напрямки, умови, організація, форми, методики, забезпечення, способи контролю і оцінки. Зміст психологічної підготовки визначається метою і завданнями морально-психологічного забезпечення і виражається в програмах, тематичних планах і змісті занять [3, с. 102].

Прийнято виділяти загальну, спеціальну та цільову психологічну підготовку співробітників поліції. Загальна психологічна підготовка має на увазі собою оволодіння загальними знаннями психології, що дозволяють підвищити ефективність службової діяльності; формування і розвиток загальних професійно важливих якостей і здібностей; формування і розвиток навичок вольової саморегуляції, спілкування, концентрації і переключення уваги та ін. Спеціальна психологічна підготовка орієнтується на облік професійної спеціалізації співробітників, особливостей виконуваних ними службових завдань.

Незважаючи на досить опрацьовану систему психологічної підготовки в органах внутрішніх справ, сьогодні існують проблемні питання в плануванні і реалізації заходів щодо формування та розвитку психологічної компетентності співробітників. Найчастіше психологічна підготовка носить узагальнений характер навчальні групи формуються не по напрямках службової діяльності, а за рангом посад. Найбільшу трудність викликають методи психологічної підготовки співробітників [4, с.142].

Так, дуже часто навчання методам психологічної саморегуляції носить теоретичний характер без можливості відпрацювання навичок їх практичного застосування безпосередньо у службової діяльності.

Спроби організувати психологічну підготовку у відриві від основних предметів професійної та спеціальної підготовки не приносять необхідного результату. Таким чином, дослідження шляхів і способів вдосконалення системи професійної психологічної підготовки співробітників органів внутрішніх справ є одним із пріоритетних напрямків у підвищенні ефективності службової діяльності поліцейського.

Таким чином, висока соціальна значимість діяльності органів внутрішніх справ визначає необхідність вдосконалення основних форм, методів, підходів і технологій організації морально-психологічного забезпечення службової діяльності співробітників поліції, освоєння основ розвитку і реалізації власної психологічної безпеки в поєднанні з готовністю до забезпечення психологічної безпеки громадянина, суспільства, держави.

Список використаної літератури

1. Велитченко Л. К. Цільмак О. М. Психологія особистості : тексти та методики : навч. посіб. / за ред. Л. К. Велитченка. Одеса : ОДУВС, 2008. 177 с.
2. Медведєв В. С. Проблеми професійної деформації співробітників органів внутрішніх справ: теоретичні та прикладні аспекти. К.: Вид-во НАВСУ, 1997. 192 с
3. Платонов І. В. Динаміка психологічної готовності майбутніх офіцерів внутрішніх військ до правоохоронної діяльності: автореф. дис... канд. психол. наук: 20.02.02. / Національна академія Прикордонних військ України ім. Б. Хмельницького. Хмельницький, 2001. 16 с.
4. Ірхін Ю. Б. Організація та здійснення психологічного забезпечення оперативнослужбової діяльності органів внутрішніх справ України: Навчальний посібник. К.: РВЦ НАВСУ, Київський юридичний інститут, 2005.

Джаним Анастасія Сергіївна
здобувач вищої освіти 1-го курсу
Левін Олег Леонідович
доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін, кандидат історичних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

КОЗАЦЬКА ЗЕМЛЯ. ЗАПОРІЗЬКА СІЧ

Мабуть, 14 жовтня – одне з найважливіших свят осені. Воно охоплює 3 традиційні свята, а саме: *День українського козацтва, День захисника України, Свято Покрови Пресвятої Богородиці*. Більш детально я розкрию сутність свята *День українського козацтва*.

Для кожного українця поняття «козацтво» індивідуальне і кожен розуміє його по-різному, але для мене, по-перше, це уособлення мужності, справедливості та відважності. Який тяжкий і болючий шлях пройшов кожен козак нашої країни. Біль, спрага, голод, війна – фактори, які заважали цим героям цілковито сформувати себе як особистостей. Але незважаючи на всі тортури та перешкоди, вони все ж таки сформували у собі вольовий дух, який допоміг у боротьбі. По-друге, козацький рух, входить в українську історію як найславніший і героїчний рух існування українського суспільства. Наразі, на мою думку, немає людини, яка б не мала хоч малої бази знань про козацтва. Змалечку нас вчать шанувати, пишатись і залишати у своїй свідомості знання про рідні коріння, здобутки і існування таких героїв, як козаків.

Усе своє життя неспинно і цілеспрямовано ці герої добували мир і злагоду для своєї країни. Перша згадка про українських козаків датована 1489 і 1492 р. Саме з цього часу починається велика історія «великих» людей. У 1648-1657 відбулося одне з найважливіших повстань козаків, повстання під керівництвом гетьмана Богдана Хмельницького у Речі Посполитій, у результаті якого стало створення в Наддніпрянщині самоврядної української держави – Війська Запорозького або Гетьманщини [1]. Проте історія їх завоювань і повстань не завершується. Були і поразки, і великі завоювання, і перемоги, кожен їх крок надавав лише сили та витримки, яка згодом відіграла вирішальну роль у подальших здобутках.

Одним з визначальних етапів розвитку українського козацтва і формування Української козацької держави є виникнення за дніпровськими порогами особливої військово-територіальної політичної організації – Запорозької Січі. На думку І. Каманіна, першовитоками Січі варто вважати кінець XV століття. Він переконаний, що вже тоді за дніпровськими порогами знаходився великий постійно діючий сторожовий загін козаків, який не міг обійтися без хоча б примітивних укріплень, що й стали своєрідним зародком майбутньої козацької вольниці [2]. Напевно, вже тоді ці укріплення й отримали такі назви, як «засіки», або «січі», що походять від слів «сікти», «рубати». Вони уявляли собою дерев'яні фортифікаційні споруди, зроблені з січених, рублених колод [3]. Наявність власного житла відіграло вагомий роль у перемогах славних козаків. Навіть у сучасному світі, власний будинок – це твій спокій, урівноваженість та структурування думок. Тож, як на мене, Запорізька Січ була саме тим місцем, де проводилися запеклі